

Despre mitul iubirii

Blacks

Frumoasă ești, ca sunetul de valuri
ce-și caută în maluri așternut,
lipsind total la ale mării baluri
ce din adâncuri și-au cules tribut.

Frumoasa ești, ca vântul ce străbate
poteci între amurg și răsărit
spre a-ți aduce-n visuri nestemate
drept taxă la al nopții podărit.

Frumoasă ești, ca luna printre stele
ce rătăcește într-un tainic dor,
trăindu-și în secret prea cruda jele
de-a ține-n piept al Soarelui amor.

Frumoasă ești, ca visul de mărire
ce omul l-a furat de prin Olimp,
când a pierdut Etern și Nemurire
spre a simți al dragostei zăstimp.

Frumoasă ești, ca viața ce răsare
dintr-un amor și doi îndrăgostiți,
doi marinari în barca de salvare
când lumea se va pierde în arginți.

Frumoasă ești, ca tot ce mi se-ntamplă
când te privesc la întruniri de sfinți
și mă străfulge, colo, lângă tâmplă
un gând născut de tainice dorinți:

Să-ți spun că ești, așa..., frumoasă-n toate
Acum și peste-un veac de Infinit,
că viața fără tine nu se poate

Pot eu trai fără să am un mit?